

[Kammersgaard.] Føjelse til at paalægge de Sygehuse, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilke Patienter indlægges for offentlig Regning, at modtage Lægekandidater i Forhold til Sygehuses Behov. Det kan maaske ikke med Urette drages i Tvivl, hvorvidt der vil blive den nødvendige Plads omkring paa Sygehuse til disse mange Kandidater. Skulde der ikke være Plads, vil jeg haabe, at der under Udvalgsbehandlingen vil blive Lejlighed til nærmere at drøfte, hvordan man kan imødekomme den Trang, der da vil vise sig.

Der har hidtil ikke i Lovgivningen været stillet særlige Krav til Lægerne om hæderlig Vandel. Af Bilag 3 til Kommissionsbetænkningen af 1. Juli i Aar fremgaar det saaledes, at en Læge kan begaa endog meget grove Forbrydelser, uden at man derfor efter den gældende Lovgivning kan fratage ham Ret til at praktisere efter udstaaet Straff. I Lovforslaget fastsættes derfor særlige Krav til Lægen i saa Henseende. At saadanne Krav til Lægen lovfæstes, vil sikkert vække almindelig Tilfredshed i alle Kredse af vort Folk.

At Sundhedsstyrelsen ved Indstilling til Indenrigsministeren kan foranledige, at Retten til at praktisere fratages en Læge, hvis han under Udøvelsen af sin Gerning er farlig for sine Medmennesker, synes kun at være rimeligt. Den samme Beføjelse gives ogsaa Sundhedsstyrelsen i § 5 overfor Læger, der er forfaldne til Misbrug af Alkohol, Morfin, Kokain o. lign., ligesom Retten til at praktisere ogsaa kan fratages en Læge, der har udvist grov Uduelighed i sin Gerning.

Ifølge § 4 maa en Læge ikke uden særlig Tilladelse betegne sig som Speciallæge. En saadan Tilladelse meddeles i hvert enkelt Tilfælde af Sundhedsstyrelsen, der udsteder offentlig Bekendtgørelse herom.

I Lovforslagets 2det Kapitel omhandles Lægens Pligter. Der fastslaas bl. a., at en Læge er forpligtet til paa Begæring at yde den første nødvendige Lægehjælp, naar den anses for paatrængende nødvendig. Fritagelse for denne Forpligtelse kan en Læge faa ved til Sundhedsstyrelsen at indgive en skriftlig Meddelelse om, at vedkommende Læge ikke længere ønsker at virke som Læge.

I § 9 fastslaas Lægens og hans Medhjælperes Tavshedspligt overfor, hvad han under Udøvelsen af sit Kald erfarer angaaende Privatlivets Hemmeligheder, medmindre Lovgivningen forpligter ham til at udtale sig, alt under Ansvar efter borgerlig Straffelovs Bestemmelser.

I § 10 bestemmes, at Vidnesbyrd — paa enkelte Undtagelser nær — ikke uden Samtykke af dem, som har Krav paa Hemmelighedelse, maa afkræves Lægen eller hans Medhjælper. Dersom Vidnesbyrd undtagelsesvis vil være at aflægge, bestemmer Lovforslaget, at det i saa Tilfælde skal ske for lukkede Døre.

I øvrigt handler dette Afsnit af Lovforslaget om Lægens Forhold vedrørende Afgivelse af Erklæringer og Attester og den dem paahvilende Indberetnings- og Oplysningpligt.

I Lovforslagets § 14 bestemmes det, at statslige og kommunale Lægestillinger kun maa besættes efter forudgaaende offentligt Opslag, ligesom der — enkelte Undtagelser fraregnet — skal indhentes en Udtalelse fra Sundhedsstyrelsen om Ansørgernes Kvalifikationer. Den rette Besættelse af den Slags Stillinger er jo af en meget stor Betydning for Befolkningen. Det fremgaar for øvrigt af Kommissionsbetænkningen, at der blandt dens Medlemmer var Ønsker fremme om at medtage Bestemmelser om Forbud mod Blokade fra Lægernes Side overfor Stillinger af den Art, som Paragraffen omhandler, men at man opgav at stille Forslaget om det paa Grund af manglende Tilslutning.

§§ 15 og 16 omhandler Betaling for Lægehjælp, herunder Betaling for Attester, og det fastslaas her som almenyldig Regel, at en Læge ikke kan fordr mere end, hvad der er rimeligt under Hensyn til Ydelsens Art og Omfang, og desuden bestemmes det, at en Læge i Befordringsgodtgørelse ikke kan kræve mere end Dækning af de til en rimelig Befordring medgaaende Udgifter. Mig forekommer det, at Kommissionen har været særlig heldig med Affattelsen af denne Paragraf ved at give den denne Form, der betegner en Mellemvej mellem de modsatte økonomiske Interesser, der har gjort sig gældende.

I Kapitel V fastslaas, at Lægerne er undergivet Sundhedsstyrelsens Tilsyn, og at de under Udøvelsen af deres Gerning er undergivet Erstatningsansvar efter dansk Rets almindelige Regler. Jeg ønsker her at sige, at for os Lægmænd synes der i beklagelig Grad at være fremkommet saakaldte „hændelige“ Uheld for Læger i den senere Tid. Jeg tænker her paa glemte Gazebind og lignende Ting, som er foregaaet ved Operationer. Jeg ønsker her saa kraftigt, jeg kan, paa mit Partis Vegne at understrege, at vi ønsker, at der maa blive givet Lægerne et Ansvar, som helt og fuldt kan betegnes som et effektivt Ansvar.